

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Co/37/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117218365
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:6117218365.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Világiovej a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Karola Krochtu v právnej veci žalobcu: KRUK Česká a Slovenská republika s.r.o., Československé armády 954/7, Hradec Králové, IČO: 24785199, zast. Advokátska kancelária Gallo, s.r.o., Jilemnického 4012/30, Martin proti žalovanému: D. G., nar. 7. 8. XXXX, F. XXX/X, G., zast. Mgr. Matúšom Mackom, advokátom, Karpatská 804/10, Svidník, o zaplatenie 695,85 eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Humenné č.k. 5Csp 237/2017-68 zo dňa 10.05.2018 v spojení s dopĺňacím rozsudkom č.k. 5Csp 237/2017-103 zo dňa 28.01.2019 takto,

rozhodol:

Odvolacie konanie z a s t a v u j e.

Stranám náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom č.k. 5Csp 237/2017-68 zo dňa 10.05.2018 súd prvej inštancie žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 145,45 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 145,45 eur od 17.12.2016 do zaplatenia v lehote do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. V prevyšujúcej časti súd konanie vo veci zastavil. Žalovanému vo vzťahu k žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 58,20% s tým, že o výške trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Právne odôvodnil súd prvej inštancie svoje rozhodnutie ust. § 52 ods. 1,2,3, § 53 ods. 1 a 5, § 54 ods. 1 a 2, § 524 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka, ust. § 497 Obchodného zákonníka, § 1 ods. 2, § 9 ods. 1,2 a § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

3. Súd prvej inštancie konštatoval, že uzatvorená zmluva je zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľských úveroch; uzavretá úverová zmluva nie je vylúčená z pôsobnosti citovaného zákona (§ 1 ods. 2 zákona). Žalobca je právnická osoba, ktorá v rámci predmetu svojho podnikania poskytuje spotrebiteľské úvery a žalovaný je spotrebiteľom, keďže je fyzickou osobou, ktorej boli poskytnuté spotrebiteľské úvery na iný účel ako výkon povolania alebo podnikania. Podľa citovaného zákona obligatónou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je okrem iného aj údaj o dobe trvania zmluvy a termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN), výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 9 ods. 2 písm. f), j), k) zákona). V súlade s ust. § 11 ods. 1 zákona absencia vyššie uvedených údajov nespôsobuje neplatnosť uzavretej zmluvy, avšak poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Súd na základe zisteného skutkového stavu teda vyhodnotil zmluvný vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným zo zmluvy o úvere ako spotrebiteľskú zmluvu. Na základe tejto zmluvy žalovaný ako dlžník čerpal od právneho predchodcu žalobcu ako veriteľa finančné prostriedky vo výške 640 eur. Taktiež mal súd za preukázané, že žalovaný v danom úverovom vzťahu uhradil žalobcovi, resp. jeho právnenmu

predchodcovi, sumu 494,55 eur. Žalobca, ktorý nadobudol aktívnu legitímáciu na základe zmluvy o postúpení pohľadávky, má tak právo na zaplatenie sumy 145,45 eur a preto súd žalobe žalobcu v tejto časti vyhovel. Je nepochybné, že žalovaný sa dostal do omeškania so zaplatením svojho záväzku vo výške 145,45 eur. Preto súd priznal žalobcovi podľa ust. § 517 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka úrok z omeškania, ktorého výška je v súlade s ust. § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/95 Z.z. a to odo dňa nasledujúceho po vyhotovení oznámenia o postúpení pohľadávok, t.j. tak, ako si žalobca úrok z omeškania uplatňoval.

4. Výrok o trovách konania odôvodnil súd prvej inštancie ust. § 255 ods. 1,2 CSP. V danej veci mal súd prvej inštancie za to, že žalobca bola dôvodná len v časti o zaplatenie 145,45 eur (20,90% žalovanej sumy). V tejto časti žalobe žalobcu bolo vyhovené, čo predstavuje úspech žalobcu a neúspech žalovaného a teda v tejto časti patrí náhrada trov konania žalobcovi. V prevyšujúcej časti o zaplatenie 550,40 eur (79,10 % žalovanej sumy) konanie bolo zastavené, pretože žalobca zobral žalobu späť. Súd prvej inštancie má za to, že zastavenie konania v tejto časti zavinil žalobca. Z tohto výsledku konania vyplýva, že trovy konania patria žalovanému a to po odpočítaní rozsahu jeho neúspechu v konaní od rozsahu žalobcom zavineného zastavenia konania. Teda žalovanému patrí náhrada trov konania v rozsahu 58,20% z celkových trov konania, na ktoré má žalovaný nárok.

5. Proti tomuto rozsudku včas podal odvolanie žalovaný. Uviedol, že v podaní označenom ako odpor žalovaného D. G. z X.X.XXXX v bode III. označil zmluvné podmienky uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere z 22.4.2013, ktoré považuje za neprijateľné. Z obsahu predmetného podania by nemalo byť sporné, že sa jedná o vzájomný návrh na určenie neprijateľnosti ním označených zmluvných podmienok, konkrétne poplatku za garantovanú službu a poplatku za zabezpečenie splátok úveru bod 1.2 zmluvy o zabezpečení splátok úveru zo dňa 22.4.2013 o neprijateľnosti týchto dvoch zmluvných podmienok, však súd odvolaním napadnutým rozsudkom z 10.5.2018 o tom nerozhodol, ani konanie v tejto časti nevyklúčil na samostatné konanie. Žalovaný poukázal na znenie ust. § 298 ods. 1,2 Civilného sporového poriadku (ďalej CSP). Zároveň na publikácie, ktoré sa venujú danej problematike. Uviedol, že tieto ustanovenia predstavujú v Civilnom sporovom poriadku odôvodnenú výnimku z dispozičného princípu a z princípu ne ultra petitem, pričom § 298 nepredstavuje novum, ktoré by preniesla rekodifikácia civilného procesu, takmer rovnakú úpravu obsahoval Občiansky súdny poriadok, v § 153 ods. 3, 4. Skúmanie neprijateľných zmluvných podmienok sa týka nielen samotnej spotrebiteľskej zmluvy, ale aj všetkých zmluvných dokumentov s ňou súvisiacich, pretože ak boli dodržané podmienky hmotného práva § 544 predstavuje súčasť spotrebiteľskej zmluvy. K neprijateľnosti totožných zmluvných podmienok sa už Krajský súd v Prešove vyjadril v rozsudku sp. zn. 17Co 122/2017 zo dňa 12.12.2017 na strane 10 a 11 odôvodnenia. Preto navrhol napadnutý rozsudok doplniť o výrok, ktorým súd konania v časti o určení neprijateľnosti zmluvných podmienok vylúči na samostatné konanie. Eventuálne navrhuje napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konania a nové rozhodnutie.

6. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca. Tento sa v plnom rozsahu stotožnil so skutkovými a právnymi závermi napadnutého rozsudku. V priebehu konania došlo zo strany žalobcu k čiastočnému späťvzatiu žaloby, kde predmetom konania ostal len nárok z titulu uzatvorenej zmluvy o úvere. Žalobca po čiastočnom späťvzati v konaní požadoval už len nárok zodpovedajúci rozdielu medzi poskytnutou pôžičkou a vykonanými úhradami zo strany žalovaného z titulu bezúročnosti úveru. Na základe uvedených skutočností sa tak javí bez právneho významu rozhodovať o neprijateľnosti zmluvných podmienok, ktoré po čiastočnom späťvzati žaloby už nie sú predmetom rozhodovania súdu. Sám žalovaný v podanom odpore uvádzal, že poskytnutý úver sa v dôsledku absencie zákonných záležitostí považuje za bezúročný a bez poplatkov. Doplnenie rozsudku o ďalší výrok sa tak javí bez právneho významu, preto navrhol žalobca potvrdiť rozsudok, ako vecne správny.

7. Uznesením č.k. 5Co 143/2018-100 zo dňa 04.10.2018 odvolací súd vrátil vec súdu prvej inštancie na rozhodnutie podľa § 298 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej CSP).

8. Dopĺňacím rozsudkom sp.zn. 5Csp 237/2017-103 zo dňa 28.01.2019 súd prvej inštancie vyslovil, že rozsudok Okresného súdu Humenné č.k. 5Csp/237/2017-68 zo dňa 10.05.2018 sa dopĺňa vo výrokovej časti takto: „Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v bode 1.2 zmluvy o zabezpečení splátok úveru, uzavretej dňa 22.04.2013 v tomto znení: „Zákazník sa zaväzuje, že za poskytnutie služby podľa odseku 1. zaplatí poskytovateľovi celkovú odmenu vo výške 329,60 eur. Zákazník sa zaväzuje

splácať túto odmenu v 60.-tich pravidelných splátkach a to v 59.-tich týždenných splátkach okrem poslednej splátky vo výške 5,49 eur a poslednú splátku vo výške 5,69 eur počas doby splácania spotrebiteľského úveru uvedenej v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Odmena je splatná v hotovosti pri prevzatí splátky poskytovateľom. Splatnosť prvej splátky nastáva 7. kalendárny deň po uzavretí tejto zmluvy je neprijateľná zmluvná podmienka.“

9. Súd prvej inštancie konštatoval, že podanie žalovaného nazvané ako odpor proti platobnému rozkazu obsahovalo nesúhlas s vydaním platobného rozkazu zo strany súdu z dôvodu, že ustanovenie § 299 ods. 2 CSP uvádza, že ak sa uplatňuje právo na zaplatenie peňažnej sumy zo spotrebiteľskej zmluvy a žalovaným je spotrebiteľ, súd nevydá platobný rozkaz, ak spotrebiteľská zmluva, alebo iné zmluvné dokumenty súvisiace so spotrebiteľskou zmluvou obsahujú zmluvnú podmienku, ktorá je neprijateľná.

10. Súd prvej inštancie po vrátení veci krajským súdom po opätovnom preskúmaní odporu súhlasil s tým, že podľa obsahu tohto podania žalovaného i keď nie výslovného znenia možno toto podanie vyhodnotiť ako návrh na určenie neprijateľných zmluvných podmienok.

11. Ostáva teda vyhodnotiť, či o takomto návrhu mal súd rozhodnúť, ak nárok na základe nich uplatnený bol predmetom späťvzatia a súd už o takomto nároku nerozhodoval. Podľa bodu 8 a 9 rozsudku Krajského súdu v Prešove sp.zn. 17Co/122/2017 podľa ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

12. Súd prvej inštancie doplnil rozsudok o určenie neplatnosti neprijateľných podmienok aj z dôvodu, že zmluva, ktorá bola uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným nebola vyhlásená za neplatnú. Súd z nej priznal čiastočné plnenie, ktoré zodpovedalo len rozdielu sumy prevzatej na základe úveru a uhradenej a čiastočné späťvzatie žaloby nie je rozhodnutím vo veci samej. Účelom a cieľom skúmania a určovania neplatnosti neprijateľných podmienok je dosiahnuť odradzujúci účinok smerujúci k ukončeniu používania nekalých podmienok v zmluvách, ktoré sú uzatvárané medzi spotrebiteľmi a predávajúcim a dodávateľmi. Rozhodnutie o neprijateľnosti zmluvných podmienok v tej-ktorej veci má význam aj pre uplatnenie iných nárokov spotrebiteľa vo vzťahu k dodávateľovi, preto aj rozhodnutie o takomto návrhu má oporu v zákone. Vylúčenie tohto nároku na samostatné konanie je vzhľadom na platné CSP a znenie ustanovenia §166 ods. 2 CSP neprípustné, preto súd takýmto návrhu žalovaného nemohol vyhovieť.

13. Dopĺňací rozsudok sp.zn. 5Csp 237/2017-103 zo dňa 28.01.2019 nadobudol právoplatnosť dňa 22.02.2019.

14. Po predložení veci odvolaciemu súdu na rozhodnutie o odvolaní vyzval odvolací súd žalovaného či trvá na podanom odvolaní z dôvodu, že súd prvej inštancie rozhodol právoplatne o neprijateľnosti zmluvnej podmienky. Žalovaný svojím podaním doručeným Krajskému súdu v Prešove dňa 28.03.2019 oznámil, že vzhľadom na skutočnosť, že súd prvej inštancie rozhodol o neprijateľnosti zmluvnej podmienky na podanom odvolaní zo dňa 27.06.2018 žalovaný netrvá.

15. Podľa ustanovenia § 369 ods. 1 CSP dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť nemôže ho podať znova.

16. Keďže žalovaný zobral svoje odvolanie späť odvolací súd postupom podľa ustanovenia § 369 ods. 3 CSP odvolacie konanie zastavil.

17. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s ustanovením § 256 ods. 1 CSP. Formálne žalovaný zaviniť, že bolo odvolacie konanie zastavené. Stalo sa tak však z dôvodu, že súd doplnil rozsudok o určenie, že zmluvná podmienka je neprijateľná tak ako žalovaný žiadal, teda mu bolo v podstate vyhovené. Vzhľadom k tomu, že ani žalobca nezaviniť, že o neprijateľnosti zmluvnej podmienky nebolo rozhodnuté na základe návrhu žalovaného v jeho odpore bolo spravodlivé stranám náhradu trov odvolacieho konania nepriznať.

18. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.